

Jano! Jano! Jano!

Vladimír Merta

Jano!

Jano!

Jano!

ztratila jsi dávno všechny svoje panenky
vzali ti dětské květované šaty
na okna ti dali těžké sametové závěsy
zakázali ti sedat si do trávy a sbírat spadlé ovoce
ohlížet se vpravo nebo vlevo kdyby tam někdo stál
zatajili ti jak často mívají lidé mokré pocity
do divadla si nikdy nekupuj lístky k stání

Jano

Jano Jano Jano

S těžkým dopisem a lístkem na vlak v ruce
tě vypravili z domu
v poledne jsi stála v mlze zaslíbeného města
zhroucené domy stály dál
neměly místo kam padnout
obchody plné drahých věcí stály v cestě lidem zívajícím nudou
a auta stála a chodci stáli
a někdo mezi nimi ležel
městem tekla řeka hluku
spadla ti do ní kniha mých veršů
nebo jsi je vyměnila za krabičku cigaret?

Odvedli tě do šedé školy na konci dlouhé ulice
smáli se jak chodíš ráno
ráda naboso
záviděli ti že máte doma svojí vlastní velkou zahradu
milovali se v parcích a psali o tom posudky a knihy

Jano Jano Jano

hledej někoho s kým můžeš jenom tak sedět a nemusíš mluvit hledej kdo ti bude půjčovat květiny
a bude ve snu spát u tvých dveří
bude mít na sobě černý roztrhaný svetr
a modré oči
a pohádkové jméno Petr
uprostřed lidí chladných jako počítačí stroje
Jano Jano Jano hledej - zastav plyn!
Vyběhni do tmy podám ti ruku a v ní láhev mléka
přelij se ke mě z pokoje do noci - tak dlouho čekám!
vždy jsi dost velká a víš jak na svět přicházejí děti
strop se propadne a stěny kolem zmizí
díváš se větrem jako bych ti někdy ublížil
ráno mě hledej v parku mezi platany
Jano Jano
hledej sůl a slzy hledej
ale ty se na mě díváš jako bych ti ublížil
Ano
ano
ano